

BŁYSZCZĄCY (5) *part praes act*

błyszczący (4), **bliszczący** (1); błyszczący *RejWiz, GrabowSet*; błyszczący : bliszczący *RejZwierc* (2 :1).

sg m N błyszczący (1). \diamond *n G* błyszcząc(e)go (1). \diamond *L* błyszczącym (1). \diamond *pl G* błyszczących (1).
 \diamond *A subst* błyszcząc(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Świecący, lśniący, połyskujący (4) :

a. O źródłach światła (1) : Sławiąc/ iák przez cię [*Panie*] niebá fą ftworzone/ Ich vbior/ z gwiazd błyszczących *GrabowSet E2v*.

b. O odblasku, połysku przedmiotów lśniących (3) :

Wyrażenie: »błyszczące złoto« (3): *RejWiz 7*; Zacny to fzáfir przy błyszczącym złocie/ Gdy fprawiedliwość zoftawa przy cnoie. *RejZwierc 211v, 19v*.

2. Wyróżniający, odcinający się od tła jaskrawością lub jasnością barwy, jaśniejący (1) : Kwiatek błyszczący fnádnie w gnoiu leży/ Tákże chłop hárdy co fie pychą ieży *RejZwierc 218v*.

Synonim: świecący.

Cf **BLESZCZĄCY, [BŁYSKAWY], BŁYSZCZEĆ**

KN